Lieta Nr.A42750309;
A03127-10/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 1.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējam *O.O.*, atbildētājas Carnikavas novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu glābšanas dienests" pārstāvei *M.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *O.O.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu glābšanas dienests" 2009.gada 5.marta lēmuma Nr.16 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – PSIA) „Ādažu glābšanas dienests" (turpmāk – atbildētāja) 2009.gada 5.marta lēmumu Nr.16 (turpmāk – Lēmums) atstāts spēkā PSIA „Ādažu glābšanas dienests" galvenā inspektora 2009.gada 12.februāra lēmums par administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma Nr.190037420 (turpmāk – Protokols) piemērošanu, ar kuru *O.O.* (turpmāk – pieteicējs) saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta ceturtās daļas 3.punktā, piemērojot naudas sodu 20 latu apmērā.

Lēmums pamatots ar to, ka Carnikavas novada saistošie noteikumi nosaka, ka transporta līdzekļa novietošana ārpus speciālām stāvvietām Rīgas jūras līča, upju un ezeru aizsargjoslās ir administratīvi sodāms pārkāpums.

[2] 2009.gada 16.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc *O.O.* pieteikuma par PSIA „Ādažu glābšanas dienests" 2009.gada 5.marta lēmuma Nr.16 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Nav saprotama argumentācija LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 3.punkta un 149.[31] panta astotās daļas piemērošanai, jo pieteicējam piederošais transportlīdzeklis nestāvēja daļēji vai pilnīgi uz brauktuves ārpus apdzīvotām vietām bīstamu pagriezienu un ceļa garenprofila lūzuma vietas tuvumā, kur redzamība kaut vienā virzienā ir mazāka par 100 metriem un transportlīdzeklis nestāvēja vietā, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa- apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

[2.2] Sastādot Protokolu un pieņemot lēmumu ir pārkāpts Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 10.pants (tiesiskās paļāvības princips), jo ceļa

posmā nebija zīmes vai norādes uz to, ka pieteicēja transportlīdzekļa stāvēšanas vietā darbojās no Carnikavas novada saistošajiem noteikumiem izrietoši ierobežojumi. Tas ir transportlīdzekļu novietošana ārpus speciālajām stāvvietām Rīgas jūras līča, upju un ezera aizsargjoslās. Pieteicējs nevarēja zināt vai ir vienu metru ārpus aizsargjoslas vai arī atrodas aizsargjoslā, ja brauca pa ceļu, kurš nav ierobežots vai slēgts un ir brīvi pieejams jebkuram iedzīvotājam.

[3] Savā paskaidrojumā atbildētāja pieteikumu neatzīst un papildus norāda turpmāk minēto.

[3.1] Pārkāpuma izdarīšanas brīdī, izdarītais pārkāpums ir fiksēts ar fotoattēliem, kuros ir redzams, ka automašīnas VW, valsts numura zīme */reģistrācijas numurs/*, vadītājs automašīnu bija novietojis pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkta prasības, automašīnu novietojot ārpus brauktuves, mežā, netālu no ezera krasta.

[3.2] Atbilstoši Carnikavas novada saistošajiem noteikumu Nr.2005/7 „Par sabiedrisko kārtību Carnikavas pagastā", kas apstiprināti ar Carnikavas pagasta padomes 2005.gada 6.jūlija lēmumu Nr.586, 8.24.punktam, transportlīdzekļa novietošana ārpus speciālām stāvvietām Rīgas jūras līča, upju un ezeru aizsargjoslās ir administratīvi sodāms pārkāpums. „Aizsargjoslu likums" nosaka virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas. Minētā likuma 7.pants „Ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslās" nosaka aizsargjoslu platumus. Šā likuma 7.panta 1.punktā ir noteikts, ka ezeriem, kuru platība ir 101-1000 hektārus liela aizsargjosla ir ne mazāka kā 300 metrus plata josla. Pēc Latvijas vides aģentūras datiem Dzirnezera spoguļa laukuma platība ir 173.0 hektāri. Līdz ar ko izriet, ka Dzirnezera aizsargjosla ir nemazāka kā 300 metri.

Ievērojot minēto, secināms, ka transportlīdzekļus drīkst novietot stāvēšanai vienīgi uz ceļa nomales vai brauktuves malā, kā arī transportlīdzekļu stāvēšanai paredzētajās vietās (automašīnu stāvlaukumos).

[3.3] Ceļu satiksmes noteikumu prasības, ir obligātas, no kurām izņēmumus var noteikt tikai likumdevējs. Pārkāpējs nebija novietojis transportlīdzekli tā, kā to atļauj Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkts, kā arī nebija norādījis tiesību normu, kas viņam atļauj atkāpties no vispārīgās prasības par transportlīdzekļa novietošanu.

[3.4] Administratīvā akta mērķis ir panākt to, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro automašīnas novietošanas noteikumus. Kā liecina ilggadīga prakse, līdz šim nav izdevies sasniegt norādīto mērķi ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežotu administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses. Administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu un noteikumu ievērošanu, kā arī, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Papildus sniedza informāciju par konkrētās vietas apstākļiem, norādot, ka transportlīdzeklis tika novietots pie ezera, kur stāv

saceltas atpūtas mājiņas. Līdz ezeram bija kādi 10-15 metri, bet mašīna tika novietota mežā.

[5] Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumā minētajiem argumentiem. Atbildētājas pārstāve papildus norādīja, ka pieteicējs pamatoti ir norādījis, ka nav norādīta Protokolā pareizā norma, par kuru pieteicējs sodīts. Šajā gadījumā būtu jābūt LAPK 149^{10}.panta astotajai daļai, to arī apliecina Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkts, kas nosaka, kur novietojamas automašīnas un, pašvaldības saistošie noteikumi, kuri norādīti paskaidrojumā. Pēc inspektora konstatētā, automašīna bija novietota aizsargjoslā. Pieteicējs nav atradies ne uz ceļa, ne uz ceļa paplatinājuma. Lietā ir fotogrāfija, kur redzams, ka ir nozāģēti celmi, tad te nevar būt runa par kādu no ceļa elementiem.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[7] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi.

[7.1] 2009.gada 12.februārī Carnikavas novada domes pilnvarotā persona galvenais inspektors *P.J.* plkst.11.34 sastādījis administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojumu Nr.190037420 par to, ka transportlīdzekli VW */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis) bija novietots stāvēšanai Rīgas rajona, Carnikavas novadā, Gaujā, Dzirnezers, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktā noteiktās prasības un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis LAPK 149^{10}.panta ceturtās daļas 3.punktā minēto pārkāpumu. Par minēto pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, piemērots naudas sodu Ls 20 apmērā *(lietas 13.lapa)*.

Protokolam klāt pievienoti fotouzņēmumi *(lietas 14.-16.lapa)*.

[7.2] Nepiekrītot piemērotajam sodam, *O.O.* 2009.gada 17.februārī iesniedza sūdzību Carnikavas novada Domei (*lietas 18.lapa*).

[7.3] 2009.gada 5.martā PSIA „Ādažu glābšanas dienests" valdes loceklis pieņēmis lēmumu Nr.16, ar kuru atstāts spēkā PSIA „Ādažu glābšanas dienests" galvenā inspektora 2009.gada 12.februāra lēmums par administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma Nr.190037420 piemērošanu (*lietas 19.lapa*).

[7.4] 2009.gada 12.februāra PSIA „Ādažu glābšanas dienests" galvenā inspektora P.Jefremova ziņojumā norādīts, ka 2009.gada 12.februārī plkst.11.34 Rīgas rajona, Carnikavas novada, Gaujā, pie „Dzirnezera" krasta, vietā, kura nav paredzēta transporta līdzekļa stāvēšanai, tika pamanīts transportlīdzeklis, kurš nofotografēts, kā arī tika sastādīts Protokols (*lietas 17.lapa*).

[8] Pārsūdzētais Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 128.punktu un LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 3.punktu.

CSN 128.punkts noteic, ka transportlīdzekļu stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav,- brauktuves malā. Ja brauktuves malā izvietoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

LAPK 149^{10}.panta ceturtās daļas 3.punkts paredz administratīvo atbildību par stāvēšanu nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), ja ceļam nav nomales.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs, novietojot stāvēšanai automašīnu, nav ievērojis CSN 128.punkta prasības un tādējādi izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149^{10}.panta ceturtās daļas 3.punktā.

[9] Iepazīstoties ar lietā esošajām fotogrāfijām un procesa dalībnieku paskaidrojumiem, ir konstatējams, ka pieteicēja transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai meža ielokā.

Tiesas vērtējumā CSN 128.punkta regulējums pēc būtības nosaka, ka transportlīdzekļa novietošana ceļa robežās ir jāievēro princips, ka tas ir jānovieto pēc iespējas ārpus brauktuves robežām, vai, ja tas nav iespējams, brauktuves malā. To skaidri norāda teksta saturs, ka gadījumā, ja ceļam ir izbūvēta nomale, tad transportlīdzekli novieto uz nomales, bet ja nav nomales, tad pēc iespējas tuvāk brauktuves malai. No iepriekš minētā secināms, ka CSN 128.pants ir vispārīga norma, kuras mērķis ir nodrošināt, lai brauktuve būtu brīva braukšanai.

Konkrētajā gadījumā transportlīdzeklis ir novietots meža ielokā, kur ceļa kā tāda praktiski nav, kas norāda, ka transportlīdzeklis ir novietots pēc iespējas tuvāk ceļa malai, vai, iespējams, ka ārpus ceļa robežām.

CSN 128.punkts pēc būtības neregulē transportlīdzekļu novietošanu ārpus ceļa robežām (piemēram, blakus esošajā pļavā, privātā apbūves teritorijā, meža ielokā u.c.). Līdz ar to šo pantu var piemērot tad, ja konstatē, ka transportlīdzeklis atrodas ceļa robežās un ir novietots tādā veidā, ka traucē citu transportlīdzekļu kustībai.

[10] Atbildētāja paskaidrojumā norāda, ka atbilstoši Carnikavas novada saistošajiem noteikumu Nr.2005/7 „Par sabiedrisko kārtību Carnikavas pagastā" 8.24.punktam, transportlīdzekļa novietošana ārpus speciālām stāvvietām Rīgas jūras līča, upju un ezeru aizsargjoslās ir administratīvi sodāms pārkāpums un Aizsargjoslu likums nosaka virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas. Līdz ar ko izriet, ka transportlīdzeklis tika novietots Dzirnezera aizsargjoslas robežās.

Nenoliedzami, ka citi likumdošanas akti var ierobežot transportlīdzekļu pārvietošanos noteiktās teritorijās ārpus ceļa, piemēram, Piejūras dabas parka teritorijā. Taču tiesa vērš atbildētājas uzmanību uz to, ka saskaņā ar APL 250.panta otro daļu tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. Konkrētajā gadījumā atbildētājas Lēmuma pamatojumā nav ietvertas ne saistošo noteikumu, ne Aizsargjoslu likuma normas. Šajā gadījumā pieteicējs netiek saukts pie

administratīvās atbildības par šāda veida pārkāpumiem. Līdz ar to iespējamā transportlīdzekļa novietošana ārpus ceļa robežām nav šīs lietas pārbaudes objekts.

[11] Apkopojot iepriekš minēto tiesa atzīst, ka nav konstatējams LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 3.punkta administratīvā pārkāpuma sastāvs – stāvēšana nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), ja ceļam nav nomales. Līdz ar to nav pamata pieteicēja saukšanai pie administratīvās atbildības.

LAPK 239.panta 1.punkts paredz, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ka nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Līdz ar to pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu glābšanas dienests" 2009.gada 5.marta lēmums Nr.16 ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu un 239.panta 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt *O.O.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu.

Atcelt pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu glābšanas dienests" 2009.gada 5.marta lēmumu Nr.16 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 1.decembrī.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2010.gada 1.decembrī.